

Posudek diplomové práce

Název práce: Ústavní výchova jako faktor využívání volného času
Autor práce: Marie Kaiseršotová

Vztah mezi ústavní výchovou a využíváním volného času v dospělém životě osob, které v tomto výchovném prostředí vyrůstaly, patří mezi témata, jimiž se dosud ve větší míře česká odborná veřejnost nezabývala. O to chvályhodnější je, že se autorka předložené diplomové práce této problematice rozhodla věnovat.

Z formálního hlediska je možno diplomovou práci hodnotit velmi pozitivně. Její zpracování bezezbytku odpovídá nárokům kladeným na tento typ dokumentu a obsahuje všechny předepsané náležitosti. Text v rozsahu 79 stran je přehledně strukturován a zatížen pouze nevelkým množstvím překlepů či jiných typografických nedostatků.

Seznam použitých informačních zdrojů čítá celkem 38 položek, z nichž je 26 tištěných monografií, 2 časopisecké statě a 10 elektronických dokumentů. Nedostatkem je, podle mého názoru, využití pouze jediné cizojazyčné publikace. Zpracování seznamu je precizní, stejně tak jako v případě odkazů pod čarou.

Jazyková stránka hodnocené diplomové práce je nadprůměrná. Text není zatížen gramatickými chybami a odborný styl ovládá autorka bez výraznějšího zaváhání.

Cílem teoretické diplomové práce je podle autorky „*analyzovat roli rodinného prostředí ve výchově ve volném čase a jeho vliv na formování vztahu k volnému času... a získané poznatky porovnat s možnostmi, které v těchto oblastech nabízí ústavní výchova zajišťovaní profesionálními pedagogickými pracovníky*“. Vzhledem k nedostatku odborné literatury v této oblasti byla autorka nucena použít originální postup, který se odráží ve struktuře práce. Nejprve vymezuje volný čas a specifikuje jeho význam v období dětství a dospívání, a to i vzhledem k formování osobnosti jako takové. Následně se věnuje rodině jako primárnímu výchovnému prostředí, které v největší míře ovlivňuje člověka v období dětství, a vymezuje dílčí funkce rodiny a její význam pro zajištění naplnění psychických potřeb dítěte. V poslední části pak charakterizuje zařízení ústavní výchovy a v závěru kapitoly komparací dosavadních poznatků o zmíněných výchovných prostředích dospívá k naplnění vymezeného cíle. Domnívám se, že byt autorka nevyčerpala plně možnosti, které se jí nabízely, je zvolený metodický postup logický, opírá se o odbornou argumentaci a přináší zajímavé podněty.

Je zřejmé, že zvolené téma nelze uceleně zpracovat v rámci diplomové práce. Tohoto omezení si je také autorka plně vědoma. Nicméně se domnívám, že práce poskytuje specifický fundovaný náhled na danou problematiku, jehož největším přínosem je řada otázek a hypotéz, kterými by se odborná veřejnost měla do budoucna zabývat. Vzhledem k tomu hodnotím předloženou práci vysoce pozitivně a **doporučuji ji k obhajobě**.

V Českých Budějovicích dne 26. května 2008

Mgr. Zdeněk Toušek